

Talan väckt den 23 april 2018 – IFSUA mot rådet

(Mål T-251/18)

(2018/C 221/39)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Spanien) (ombud: advokat T. Gui Mori)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden, som är direkt berörd, yrkar att tribunalen med stöd av artikel 263.4 *in fine* FEUF ska

- ogiltigförklara artiklarna 2.2, 9.4 och 9.5 i rådets förordning av den 23 januari 2018 (EUT L 27, 2018, s. 1) på grund av att dessa bestämmelser kan avskiljas från övriga bestämmelser i förordningen. Rådets förordning av den 23 januari 2018 ska förstås som en regleringsakt som med avseende på fritidsfisket genomför begränsningsåtgärder och åtgärder avseende den tillåtna totala fångstmängden (TAC).

Grunder och huvudargument

Talan är riktad mot rådets förordning (EU) 2018/120 ⁽¹⁾ och yrkandet avser delvis ogiltigförklaring av den förordningen.

Sökanden preciserar att organisationen yrkar att ovannämnda bestämmelser ska ogiltigförklaras i den utsträckning som tillämpningen av dem på olika former av fritidsfiske, vilket utgör en verksamhet som inte omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken, medför ett totalförbud mot att fiska havsaborre (*dicentrarchus labrax*). Detta förbud berör endast undervattensfiskare och hotar därför denna verksamhets överlevnad, sporten i sig samt den industri som är förbunden med den.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 2.5, 3.1 d, 4.2 d och 6 d och e FEUF, eftersom de angripna bestämmelserna utgör förbudsåtgärder som riktar sig direkt mot undervattensfritidsfiske och undervattenssportsfiske av havsaborre, trots att rådet saknar ens delad befogenhet på det området.
2. Andra grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar genom artiklarna 2.2 samt 9.4 och 9.5 i förordning (EU) 2018/20, eftersom det är tydligt att dessa bestämmelser ligger utanför vad som omfattas av de tilldelade befogenheterna och hur dessa befogenheter historiskt sett har utvecklats.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av likhetsprincipen och principen om icke-diskriminering, vilka är angivna i artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom artiklarna 2.2 samt 9.4 och 9.5 i förordning (EU) 2018/120. I samma genomförandeförordning om reglering av fiskemöjligheterna för havsaborre föreskrivs nämligen bestämmelser, förvisso med olika kriterier, avseende både kommersiellt fiske och fritidsfiske. Enligt sökanden är dessa båda kategorier av fiske inte strikt jämförbara och de ska därför inte vara föremål för samma begränsningsåtgärder.
4. Fjärde grunden: Artiklarna 2.2 samt 9.4 och 9.5 i förordning (EU) nr 2018/120 åsidosätter proportionalitetsprincipen i samband med genomförandet av artikel 43.3 FEUF. Enligt sökanden syftar fastställandet i den angripna förordningen av fiskemöjligheterna för havsaborre för både kommersiellt fiske och fritidsfiske till att kraftigt minska dödligheten i den nordliga populationen för att få till stånd en liten ökning av biomassan. Denna målsättning kan uppnås med åtgärder som är mindre ingripande än ett totalförbud mot undervattensfiske av havsaborre. I anslutning till denna grund för sökanden även gällande att artiklarna 12, 16, 37 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har åsidosatts.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2018/120 av den 23 januari 2018 om fastställande för år 2018 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten och om ändring av förordning (EU) 2017/127 (EUT L 27, 2018, s. 1).